

Това било времето когато из степите на Централна Азия през планините на сев.зап. Монголия/Ханга/ през планините на Алтай и Тянь Шан потянуло ордите на северохунския племенен съюз тръгнали от Централна Азия и Източен Туркестан. Това било времето от началото на великото преселение на народите, когато огромните племенни маси на сарматско-аланските племена, раскинувшия от северните брегове на Аралското море по долна Волга вплоть до Кубан и Причерноморието, не прекъсвали своите връзки с Средна Азия и Казахстан. Тъй като в този "критичен" се срещали пришелците из Центр. Азия с местното население на Средна Азия. Тук и започнал активният процес на взаимоотношения на народите на Средна и Централна Азия в резултат на което - пришелците от Изтока - племената победители "навязали" свой език на победените не само както азва К.Маркс, приели културата на победените. Писменните източници от ова време ни откриват имената на победителите. Името на този, който вървял на чело на хунските орди бил ЧИ-ЧИ ШАНЬИЙ /князь/. Това били 49-47 години преди нашата ера. Ставка/Лагерят/ на Чи-чи е била, вероятно, в верховьях на река Далуй/Талас/, и можеби, разкопаният в 1938-39 години могилник/гробница?/ на Кенкол да се явява като свидетел на столь важен период за историята на народите от Средна Азия и Казахстана.

Дили кочевници в кибитки направени от дървени основи и покривани с плът подобно на кибитките на съвременните кочевници и "усуньски" царь живел в кръглой хижини обтягнута войлоком: пиятается мясом и пьет молоко"

Кибитка била поделана кошмами и пр.

